

Hvis jeg må svare på det andet – vi er jo nødt til at vælge en gang imellem, når der bliver spurgt om flere ting og man skal nå det inden for den korte tid, vi har – om genoptræning. Jeg har kun nævnt, at vi begynder at få reaktioner; jeg har fået to mails de seneste dage omkring genoptræning, den ene er en, der er bekymret over, at regionerne, sygehusvæsenet, ikke sørger for, at patienterne har en genoptræningsplan med, når de forlader sygehuset, og det er selvfølgelig et stort problem, da det er hele grundlaget for den kommunale genoptræning. Og den anden drejer sig om kommunerne, der er bekymrede for, at det er regionerne og sygehusvæsenet, der sådan set udskriver regningen, men at det er dem, der skal betale den.

Det er jo nogle kendte problemstillinger, men de er ret reelle. Vi indgik som en del af den aftale, vi var med i, at hvis man med genoptræningsplanen i hånden ikke kan få leveret genoptræningen hos sin egen kommune, kan man faktisk uden videre gå over og få tilbuddene i en nabokommune eller i andre kommuner, og ens hjemkommune skal så betale for det.

Kl. 11.35

(Kort bemærkning).

Birgitte Josefsen (V):

Jeg hører, at hr. Ole Stavad har brug for at bruge en mandag til at komme rundt i kommunerne. Jeg besøgte to af de nordjyske her i mandags, og der har man faktisk ret godt hold om det her. Der har faktisk også været en stor artikel i Nordjyske omkring det, og den vil jeg opfordre hr. Ole Stavad til at læse.

Jeg vil gerne dvæle lidt ved det her med minimumsstandarderne, for jeg går ud fra, at hr. Ole Stavad er enig i de udtalelser, som Socialdemokratiets formand, fru Helle Thorning-Schmidt, kom med, da hun lancerede den her geniale idé her først på ugen, hvor der blev sagt, at det handlede om, hvor mange børn der skulle være pr. pædagog. Derfor synes jeg, det er ret væsentligt for os at vide helt konkret: Jamen hvor mange børn skal en dagplejemor passe fremadrettet ifølge Socialdemokratiets forslag? Det er korrekt, at der ligger nogle standarder i dag, men er det dem, man vil føre videre? Og vil man også sikre, at borgerne har det frie valg i forbindelse med indførelse af de her minimumsstandarder?

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg vil meget, meget gerne tilbyde fru Birgitte Josefsen, at når vi har det arbejde færdigt og er igennem alt det, vil jeg aflevere et eksemplar til fru Birgitte Josefsen, og hvis det er sådan, at regeringens så kan være lige så hurtig, som vi normalt er, kan vi måske bytte, så jeg kan få regeringens og Venstres kvalitetsreform, hvor den samme diskussion er: Hvor skal man lægge niveauet? Hvilke metoder skal man anvende? Hvor er det, vi skal gribe fat?

Jeg tror, det er vigtigt, at vi politisk ikke konkluderer på et løsagtigt grundlag. Jeg tror også, det er vigtigt, når vi er inde i så vigtige spørgsmål, at vi tager debatterne og også inddrager befolkningen i de debatter, for det hele handler til syvende og sidst om, at vi skal være i stand til inden for de økonomiske rammer, vi har til vores rådighed, at levere en ordentlig kvalitet i servicen til vore borgere, når vi snakker om folkeskole, sygehuse, ældreomsorg osv. Så det er det, det går ud på.

(Kort bemærkning).

Troels Christensen (V):

Jeg kunne godt tænke mig at dvæle lidt ved det lokale demokrati og hr. Ole Stavads bemærkninger om det demokratiske sundhedstegn, som blev nævnt i talen.

Nu kommer jeg selv fra en mindre kommune, hvor vi har haft op til 19 forskellige kommunale samarbejder for at få det til gå. Vi har oplevet, hvordan vi reelt ikke selv har kunnet beslutte lokalt, hvordan vi skulle have vores biblioteksvæsen, hvordan musikskolen skulle køre, og en række andre forhold.

Nu har vi fået de store, stærke kommuner, vi har fået et mere rent demokrati, og alligevel hører vi hr. Ole Stavad hovere lidt over, at det ikke skulle være et demokratisk sundhedstegn. Det kan jeg ikke rigtig forstå og da slet ikke, når der, som vi har hørt den seneste halve time, sættes fokus på de her minimumsstandarder, for skal vi til at have minimumsstandarder på en række felter, hvor er så det lokale demokrati henne?

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg vil godt sige, at jeg synes, det er et meget vægtigt demokratisk skridt, at vi nu har fået kommuner, der i alt væsentligt har en størrelse, så de opgaver, man tidligere havde samarbejdet om på kryds og tværs, nu kan ligge i det direkte